

LENTDECKER, Louis de (Dendermonde 22 april 1924).

Volgde de humaniora in Dendermonde en Gent en werd door Antoon vander Plaetse en Staf Bruggen opgeleid voor het beroepstoneel. De Lentdecker maakte als lid van het Geheim Leger in de Tweede Wereldoorlog deel uit van het gewapend verzet in Wallonië. In 1945 werd hij redacteur bij *Het Volk*, in 1947 ging hij over naar *De Standaard*,

waar hij chef-reporter en in 1972 hoofd van de nieuws- en reportagedienst werd. Sinds 1990 is hij met pensioen, maar nog steeds actief als auteur.

De Lentdecker, die zijn met veel kleur geschreven bijdragen ondertekende als "LDL", verwierf vooral bekendheid als verslaggever over rechtszaken (hij volgde meer dan 300 assisenzaken in België en Frankrijk), wat hem ook inspireerde tot een reeks essays in boekvorm en tot een viertal politieromans. Hij volgde voor zijn krant de belangrijkste politieke processen in binnen- en buitenland en maakte reportages in het Verre en Nabije Oosten, in Afrika, Noord- en Zuid-Amerika. In de eerste jaren van de Vlaamse televisie was hij een der bekendste medewerkers aan talloze documentaire en ontspanningsprogramma's.

Na de bevrijding was De Lentdecker een van de eersten in de journalistiek om te protesteren tegen de misbruiken en onrechtvaardigheden van de repressie en om de visie van de collaboratie weer te geven. De gewezen verzetsman aarzelde niet om, bewogen door humanitaire overwegingen, de zijde te kiezen van wie meer om hun Vlaamsgezindheid dan om andere redenen werden vervolgd. De Lentdecker, die medestichter was van de Vlaamse Journalistenclub in Brussel en van het Verbond van het Vlaams Verzet, voerde onder meer geruchtmakende perscampagnes in verband met de talentelling in 1947, de aanslag op de IJzertoren en andere grote twistvragen uit de naoorlogse tijd. Bij de eerste uitgave van het dagboek van Irma Swertvaeger nam hij haar verdediging op zich. Bij dit alles bleef hij zich een koningsgezinde voorstander noemen van een belgicistische staatsinrichting en van amnestie "die van twee kanten moet komen". "Ik was een witte. Ik ben dat nog", zo begon hij in 1985 zijn boek *Tussen twee vuren*, handelend over repressieprocessen, gaande van August Borms tot Hendrik Elias en Zender Brussel. In zijn memoires, *Van LDL tot Louis de Lentdecker* (1997) stelt hij, dat de naoorlogse repressie "meer dan de Koningskwestie en de schoolstrijd de eerste grote stap naar de definitieve afbouw van België" was. Deze memoires geven onder meer een goed idee van de sfeer en de mentaliteit waarin een katholieke Vlaming uit de kleine (stedelijke) burgerij en in de taalgrensstreek bij Ronse in de tussenoorlogse jaren opgroeide en, ondanks flamingantische invloeden, trouw bleef aan een vaak sentimenteel beleefd belgicisme.

WERKEN: *Het dagboek van Irma Laplasse*, 1950; – *Het proces Romsee, secretaris-generaal van binnenlandse zaken*, 1950; – *Requiem voor Leopold III*, 1983; – *Flor Grammens 1899-1985. Rebel die zijn revolutie overleefde*, 1985; – *Tussen twee vuren*, 1985; – *Beroemde processen*, 1987; – *Prins Karel*, 1987; – 'Vaarwel mijn krant, en dank u wel', in *De Standaard* (29-30 december 1990); – *De misdadigers*, 1992; – *De rechters*, 1993; – *Van LDL tot Louis De Lentdecker*, 1997.

LITERATUUR: (A. de Bruyne), 'Driemaal Grammens. L.D.L. en Mark Grammens over Florimond', in 't *Pallietkerke*

(12 december 1985); – E. de V. (A. de Bruyne), ‘Louis de Lentdecker. Prins Karel’, in *’t Pallieterke* (3 december 1987); – M. Adriaens, ‘Humo sprak met Louis de Lentdecker’, in *Humo* (15 november 1990); – PvK, ‘Adieu, zegt LDL’, in *’t Pallieterke* (9 januari 1991); – G. Durnez, ‘De wereld is een fluit met zoveel duizend monden. Lezers ontmoeten “fun” Louis de Lentdecker’, in *De Standaard* (30 mei 1991); – id., *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant*, 2 dln., 1985-1993.

GASTON DURNEZ*